

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/230/2021
Identifikačné číslo spisu: 4115228567
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4115228567.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobkyne: P. U.D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, V., zastúpená advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanej: L. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P.Ž. XX/XX, O., o určenie neplatnosti odstúpenia, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/509/2015, o dovolaní žalobkyne voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/62/2020-274 zo dňa 18. marca 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne z a m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd určil, že odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy č. XXXX/X/X/Luž/XXXX uzavretej dňa 08.07.2015 medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. G.C., obec G., zapísanej Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. XXXX, druh pozemku: orná pôda, o výmere 2800 m² v spoluvlastníckom podiele 1/1, je neplatné. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela dňa 08.07.2015 Kúpnu zmluvu č. XXXX/X/X/Luž/., predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v kat. úz. G., obec G., okres O., vedenou Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom na LV č. XXXX, ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere 2800 m², v spoluvlastníckom podiele 1/1-ina. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že má naliehavý právny záujem na určení, že odstúpenie od Zmluvy nie je platné, a teda, že Kúpna zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi sporu podpísaná dňa 08.07.2015, je platná v plnom rozsahu a účastníci aj tretie osoby, vrátane správneho orgánu, sú ňou, ako aj návrhom na jej vklad do katastra nehnuteľností, plne viazaní. Žalobkyňa svoj naliehavý právny záujem odôvodnila tým, že jej právne postavenie je bez tohto určenia neisté a jej práva sú bez tohto určenia ohrozené.

2. Okresný súd Nitra rozhodol rozsudkom č. k. 17C/509/2015-206 zo dňa 12. marca 2019 vo výroku I. tak, že žalobu zamietol. Výrokom II. priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa. Výrokom III. rozhodol, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

V odôvodnení rozsudku v bode 16. okresný súd okrem iného uviedol, že žalobkyňa žalobou požadovala určiť za neplatné odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy, ktorú s ňou ako kupujúcou uzavrela ako predávajúca. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod spoluvlastníckych podielov žalovanej k sporným pozemkom. Žalobkyňa argumentovala, že žalovaná nemala na odstúpenie od kúpnej zmluvy zákonné ani zmluvné dôvody. Žalobkyňa v žalobe odôvodňovala svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý je však nutné preukázať v prípade žalôb podľa § 137 písm. c) CSP, ktorými sa požaduje určiť, či tu právo je alebo nie je. Žalobkyňa však žalobou, ktorej žalobný návrh korešponduje s opísaním rozhodujúcich skutočností, požadovala, aby súd určil, že odstúpenie od kúpnej zmluvy je neplatné. Žalobkyňa teda žalobou požadovala určiť právnu skutočnosť, ktorá musí podľa § 137 písm. d) CSP vyplývať z osobitného predpisu. Zo žiadneho právneho predpisu však nevyplýva možnosť požadovať určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodov, že dôvody na odstúpenie nie sú dané. Takáto možnosť nevyplýva ani z § 48 ods. 1 a ani § 49 Občianskeho zákonníka, o ktoré dôvody opierala žalovaná svoje odstúpenie. Osobitný právny predpis musí priamo vo svojej dikcii priznávať oprávnenej osobe právo domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti, čo z týchto zákonných ustanovení nevyplýva. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka (okresný súd mal na mysli CSP, pozn. dovolacieho súdu) sa uvedené zákonné ustanovenia vzťahujú aj na toto konanie, napriek tomu, že bolo začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V prípade, ak by aj súd pripustil možnosť preformulovania žalobného návrhu žalobcu v súlade s § 137 písm. c) CSP, tak žalobkyňa by musela v konaní preukázať, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý je základnou podmienkou dôvodnosti a východiskom úspešnosti takejto určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem je daný, ak by bez súdom vysloveného určenia bolo buď ohrozené právo žalobkyne alebo by sa jej právne postavenie stalo neistým, prípadne, ak žalovaná popiera právo žalobkyne, čo vyvoláva existenciu stavu objektívnej právnej neistoty, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Súd vyslovil, že je nesporné, že žalovaná už nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov dvoch parciel, ktorých vlastníkom je spoločnosť MH Invest s.r.o., pričom podľa súhlasného vyjadrenia strán sporu boli tieto parcely vyvlastnené. Pretože vyvlastnenie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a správny orgán rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva posudzuje zmluvu ako celok, nemôže mať prípadne rozhodnutie súdu o neexistencii dôvodov na odstúpenie od zmluvy vplyv na zmenu zápisu vlastníka všetkých spoluvlastníckych podielov tak, ako boli spornou kúpnu zmluvou prevedené v katastri nehnuteľností. Žalobkyňa preto nemá naliehavý právny záujem na určení, že dôvody na odstúpenie od tejto zmluvy neboli dané. Súd z uvedených dôvodov žalobu zamietol, pričom na úspech žalobkyne v spore nemôže mať z uvedených dôvodov vplyv ani výsledok prebiehajúcich správnych konaní, resp. súdnych konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktoré neboli doposiaľ skončené.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, o ktorom rozhodol odvolací súd rozsudkom č. k. 9Co/62/2020-274 zo dňa 18. marca 2021. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP za splnenia podmienok ustanovených v § 219 ods. 3 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné podľa § 387 odsek 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

V odôvodnení rozsudku odvolací súd v bode 11. uviedol, že dospel k záveru, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces žalobkyne, keď odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie predovšetkým na ust. § 137 písm. d) CSP a správne analyzoval v dôvodoch svojho rozhodnutia, že po nadobudnutí účinnosti nového civilného kódexu, ktorým je Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 01.07.2016, sa zmenil spôsob

nazerania na možnosť rozhodovania o neplatnosti právneho úkonu (v zmysle § 137 písm. d/ CSP na určenie právnej skutočnosti), pretože podmienkou kladného určenia je to, že táto okolnosť vyplýva z osobitného predpisu. Novú právnú úpravu v Civilnom sporovom poriadku je v zmysle § 470 ods. 1 CSP potrebné aplikovať aj na konanie začaté a neskončené pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, ak nie je v CSP uvedené inak (napr. v ust. § 470 ods. 2 CSP). Oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku Civilný sporový poriadok rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ CSP) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrúva na preukazovaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou, ak tento naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Platné odstúpenie od zmluvy o prevode nehnuteľností v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka však má za následok len zánik záväzkov právneho vzťahu, ktorý takouto zmluvou vznikol, nie však zánik vecného práva, ktoré vzniká až vkladom do katastra nehnuteľností po rozhodnutí príslušného správneho orgánu. Preto samotné odstúpenie od kúpnej zmluvy predávajúcim nie je samo o sebe dôvodom pre obnovu jeho vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam. Odvolací súd ďalej v bode 17. svojho odôvodnenia uviedol, že žalobkyňa na základe kúpnej zmluvy, uzatvorenej so žalovanou dňa 08.07.2015, nikdy nebola zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka spornej parcely, pretože žalovaná od zmluvy odstúpila a následne došlo k vyvlastneniu parcely, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy. Za danej situácie tak správny orgán už ani nemôže kladne rozhodnúť o návrhu na vklad sporných nehnuteľností v prospech žalobkyne. Žalobkyňa preto nemá naliehavý právny záujem na určení, že odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy zo dňa 08.07.2015 je neplatné, pretože jej právne postavenie by sa nijako nezmenilo a rozhodnutie súdu o jej nároku by nemalo vplyv na vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré nikdy nenadobudlo na základe konštitutívnych účinkov vkladu vlastníckeho práva, uzavrel odvolací súd.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie žalobkyňa, ktoré odôvodnila ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka vytkla súdu prvej inštancie, že sa nezaoberala meritom veci a nevyjadril sa k argumentácii žalobkyne. Nesprávny procesný postup videla v nedostatku odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného i druhoinsančného súdu. Súd mal len konštatovať, že na výsledok tohto konania nemôže mať vplyv výsledok prebiehajúcich konaní vzhľadom k vyvlastneniu, avšak vôbec nevenoval pozornosť tej skutočnosti, že i samotné vyvlastnenie je predmetom prieskumu Krajského súdu v Nitre (11S/259/2016). Považovala za nesprávny záver odvolacieho súdu, že k zavkladovaniu zmluvy nedošlo, lebo žalovaná od zmluvy odstúpila. Odôvodnenie pokladala za nedostatočné a nepresvedčivé, nakoľko sa v ňom nenachádzajú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky relevantné právne a skutkové otázky, súd sa nevysporiadal s argumentmi žalobkyne, ktoré boli vo veci relevantné. Za podstatnú skutočnosť považovala to, že o (ne)platnosti odstúpenia si v stále prebiehajúcim konaní o vklade nemôže správny orgán urobiť záver sám a je potrebné rozhodnutie súdu. Nestotožnila sa ani s výrokom o nároku žalovanej na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Dovolateľka bola presvedčená, že je na mieste aplikácia ust. § 257 CSP a súd je povinný skúmať dôvody hodné osobitného zreteľa v každom posudzovanom prípade. Záverom žiadala zrušiť rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/62/2020-274 zo dňa 18.03.2021 v celom rozsahu, žalobkyňa si uplatnila aj náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné, avšak nie je dôvodné a z toho dôvodu ho zamietol (§ 448 CSP).

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci

samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dôvodnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP videla dovolateľka v nedostatku odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného i druhoinsančného súdu. Súd mal len konštatovať, že na výsledok tohto konania nemôže mať vplyv výsledok prebiehajúcich konaní vzhľadom k vyvlastneniu, avšak vôbec nevenoval pozornosť tej skutočnosti, že i samotné vyvlastnenie je predmetom prieskumu Krajského súdu v Nitre (11S/259/2016). Považovala za nesprávny záver odvolacieho súdu, že k zavkladovaniu zmluvy nedošlo, lebo žalovaná od zmluvy odstúpila. Odôvodnenie pokladala za nedostatočné a nepresvedčivé, nakoľko sa v ňom nenachádzajú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky relevantné právne a skutkové otázky, súd sa nevysporiadal s argumentmi žalobkyne, ktoré boli vo veci relevantné.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľkou namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne uplatnenými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

13. Dovolanie žalobkyne je polemikou s výsledkami zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci realizovanými súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami dokazovania konštatuje, že dovolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy na nedostatku naliehavého právneho záujmu na

takomto určení, odvolací súd tento rozsudok potvrdil. Vo svojom odôvodnení už len rozviedol, že žalobkyňa na základe kúpnej zmluvy, uzatvorenej so žalovanou dňa 08.07.2015, nikdy nebola zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka spornej parcely, pretože žalovaná od zmluvy odstúpila a následne došlo k vyvlastneniu parcely, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy. Za danej situácie tak správny orgán už ani nemôže kladne rozhodnúť o návrhu na vklad sporných nehnuteľností v prospech žalobkyne. Žalobkyňa preto nemá naliehavý právny záujem na určení, že odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy zo dňa 08.07.2015 je neplatné, pretože jej právne postavenie by sa nijako nezmenilo a rozhodnutie súdu o jej nároku by nemalo vplyv na vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré nikdy nenadobudlo na základe konštitutívnych účinkov vkladu vlastníckeho práva.

14. Sťažovateľka teda súdom nižších inštancií nevyčíta nedostatok riadneho odôvodnenia, ale prejavuje svoj nesúhlas s ich závermi v snahe prezumovať, že zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení by (automaticky) znamenalo určenie jej vlastníckeho práva. Nesúhlas sťažovateľky so záverom súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu nemožno zamieňať s nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia.

15. Dovolateľka sa nestotožnila ani s výrokom o nároku žalovanej na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Dovolateľka je presvedčená, že je na mieste aplikácia ust. § 257 CSP a súd je povinný skúmať dôvody hodné osobitného zreteľa v každom posudzovanom prípade.

16. V súlade s ust. § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. K tejto argumentácii dovolací súd uvádza, že dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti, zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010 či sp. zn. 3MCdo/46/2012) nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 941). Súd prvej inštancie (ako aj odvolací súd) priznali úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov (aj odvolacieho) konania v celom rozsahu a dovolací súd nevidí dôvod na revíziu posúdenia nároku o náhrade trov, ktorú súdy nižšej inštancie vyhodnotili právne správne.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neexistuje (nie je daný). Z uvedeného dôvodu preto dovolanie dovolateľky podľa ustanovenia § 448 zamietol.

19. K návrhu žalobkyne na odklad právoplatnosti rozhodnutí súdov nižších inštancií najvyšší súd uvádza, že nezistil splnenie predpokladov pre takéto rozhodnutie (§ 444 ods. 2 CSP) a v súlade s jeho ustálenou praxou o tom nevydal samostatné uznesenie.

20. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli (R 72/2018).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.